

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 22 d.*

„Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 — Skolintų vertybinių popierių pardavimas ir tam tikri kredito išsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių aspektai — 28 straipsnis — Galiojimas — Teisinis pagrindas — Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai suteikti intervenciniai įgaliojimai išskirtinėmis sąlygomis“

Byloje C-270/12

dėl 2012 m. gegužės 31 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama A. Robinson, padedamo QC J. Stratford ir baristerio A. Henshaw,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci ir A. Gros-Tchorbadjiyska,

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą H. Legal, A. De Elera ir E. Dimitriu-Segnana,

atsakovus,

palaikomas

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos A. Rubio González,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, D. Colas ir E. Ranaivoson,

Italijos Respublikos, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Urbani Neri,

Europos Komisijos, atstovaujamos T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra ir R. Vasileva,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta (pranešėja), M. Ilešič, E. Juhász, A. Borg Barthet, C.G. Fernlund, J. L. da Cruz Vilaça, teisėjai G. Arestis, J. Malenovský, E. Levits, M. Berger, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

* Proceso kalba: anglų.

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 11 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė prašo panaikinti 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 236/2012 dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir tam tikrų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsiikeitimo sandorių aspektų (OL L 86, p. 1) 28 straipsnį.

Teisinis pagrindas

- 2 Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI) buvo įkurta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010; juo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, p. 84, toliau – EVPRI reglamentas).
- 3 Pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, p. 1) 1 straipsnio 2 ir 3 dalis EVPRI sudaro dalį Europos finansų priežiūros institucijų sistemos (EFPIS), kurios tikslas – užtikrinti Europos Sąjungos finansų sistemos priežiūrą.
- 4 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, p. 12), ir 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, p. 48), EFPIS buvo atitinkamai priskirtos Europos bankininkystės institucija ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija. EFPIS taip pat sudaro Europos priežiūros institucijų jungtinis komitetas ir valstybių narių kompetentingos arba priežiūros institucijos.
- 5 EVPRI reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad EVPRI „veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir [bet kurio] teisiškai privalomo Sąjungos akto, kuriuo [EVPRI] pavedamos užduotys, taikymo srityje“.
- 6 Šio reglamento 8 ir 9 straipsniuose patikslinamos EVPRI užduotys ir įgaliojimai. Tarp jų yra tam tikrų sprendimų, skirtų kompetentingoms nacionalinėms institucijoms ir finansų rinkų dalyviams, priėmimas.

7 Minėto reglamento 9 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„5. [EVPRI] gali laikinai uždrausti arba apriboti tam tikrą finansinę veiklą, kuri kelia grėsmę sklandžiam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymo galią turinčiuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir sąlygomis arba, jei būtina, susidarius kritinei padėčiai, kaip numatyta 18 straipsnyje ir jame nustatytais sąlygomis.

[EVPRI] peržiūri pirmoje pastraipoje minimą sprendimą atitinkamu periodiškumu, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius. Jei praėjus trijų mėnesių laikotarpiui sprendimas neatnaujinamas, jis automatiškai nustoja galioti.

Valstybė narė gali paprašyti [EVPRI] persvarstyti savo sprendimą. Tokiu atveju, 44 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta tvarka [EVPRI] sprendžia, ar palikti galioti savo sprendimą.

[EVPRI] taip pat gali įvertinti poreikį uždrausti arba apriboti tam tikros rūšies finansinę veiklą ir, prireikus, informuoti apie tai Komisiją, kad būtų galima sudaryti palankesnes sąlygas tokio draudimo arba apribojimo patvirtinimui.“

8 Reglamentas Nr. 236/2012 buvo priimtas remiantis SESV 114 straipsniu, kuriame Europos Parlamentui ir Europos Sąjungos Tarybai numatyta teisė nustatyti priemones, siekiant suderinti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, skirtas vidaus rinkai sukurti ir veikti.

9 Pagal minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalį šis reglamentas taikomas:

- „a) finansinėms priemonėms, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 dalies a punkte, kuriomis leista prekiauti Sąjungos prekybos vietose, įskaitant priemones, kuriomis prekiaujama ne prekybos vietose;
- b) [2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263)] I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytoms išvestinėms finansinėms priemonėms, susijusioms su a punkte nurodyta finansine priemone arba šios finansinės priemonės emitentu, įskaitant išvestines finansines priemones, kuriomis prekiaujama ne prekybos vietose;
- c) valstybės narės arba Sąjungos išleistoms skolos finansinėms priemonėms ir Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytoms išvestinėms finansinėms priemonėms, susijusioms arba susietoms su valstybės narės arba Sąjungos išleistomis skolos finansinėmis priemonėmis.“

10 Reglamento Nr. 236/2012 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) finansinė priemonė – priemonė, nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnyje;
- b) skolintos finansinės priemonės pardavimas (kai kalbama apie akciją arba skolos finansinę priemonę) – pardavimo susitarimo sudarymo metu pardavėjui nepriklausančios bet kokios akcijos arba bet kokios skolos finansinės priemonės pardavimas, įskaitant pardavimą, kai pardavimo susitarimo sudarymo metu pardavėjas yra pasiskolinęs arba susitaręs pasiskolinti akciją arba skolos finansinę priemonę, kad galėtų ją pateikti atsiskaitydamas <...>

<...>“

11 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Šiame reglamente trumpoji pozicija, susijusi su išleistu akciniu įmonės kapitalu arba išleistais valstybės skolos vertybiniais popieriais, laikoma pozicija, kuri atsiranda vienu iš šių būdų:

- a) parduodant skolintą įmonės išleistą akciją arba valstybės skolos vertybinių popierių emitento išleistą skolos finansinę priemonę;
- b) sudarant sandorį, kuriuo sukuriamą finansinę priemonę, nenurodyta a punkte, arba kuris susijęs su tokia priemone, kai sandorio tikslas arba vienas iš tikslų yra suteikti finansinį pranašumą fiziniam arba juridiniam asmeniui, sudarančiam sandorį, jei sumažėtų šios akcijos arba skolos finansinės priemonės kaina arba vertė.“

12 Minėto reglamento 28 straipsnis „Intervenciniai EVPRI įgaliojimai išskirtinėmis aplinkybėmis“ išdėstytas taip:

„1. Remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnio 5 dalimi ir laikymasi šio straipsnio 2 dalies sąlygų EVPRI:

- a) prašo iš fizinių arba juridinių asmenų, turinčių grynąsias trumpąsias pozicijas, susijusias su konkrečia finansine priemone arba finansinių priemonių klase, pranešti kompetentingai valdžios institucijai arba atskleisti visuomenei informaciją apie visas šias pozicijas; arba
- b) nustato draudimą arba sąlygas fiziniams arba juridiniams asmenims sudaryti skolintų vertybinių popierių pardavimo susitarimus arba sandorius, kuriais sukuriamą kita finansinė priemonė, negu 1 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos finansinės priemonės, arba kurie yra su ja susiję, kurių tikslas arba vienas iš tikslų yra suteikti finansinį pranašumą tam fiziniam arba juridiniam asmeniui sumažėjus kitos finansinės priemonės kainai arba vertei.

Priemonė gali būti taikoma konkrečiomis EVPRI nustatytomis aplinkybėmis arba taikant jos nustatytas išimtis. Pirmiausia išimtys gali būti nustatytos rinkos formavimo ir pirminės rinkos veiklai.

2. EVPRI priima sprendimą pagal 1 dalį tik tuo atveju, jei:

- a) 1 dalies a ir b punktuose išvardytomis priemonėmis mažinama grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui ir daromas tarpvalstybinis poveikis; ir
- b) jokia kompetentinga valdžios institucija nesiėmė priemonių grėsmei mažinti arba viena ar daugiau kompetentingų valdžios institucijų ėmėsi priemonių, kuriomis grėsmė tinkamai nesumažinama.

3. Imdamasi 1 dalyje nurodytų priemonių, EVPRI atsižvelgia į tai, kiek priemone:

- a) reikšmingai mažinama grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui arba reikšmingai didinamas kompetentingų valdžios institucijų gebėjimas stebėti grėsmę;
- b) nekeliamą riziką, kad bus renkamos palankesnes reglamentavimo sąlygos;
- c) nedaromas žalingas poveikis finansų rinkų efektyvumui, įskaitant poveikį, padarytą mažinant tų rinkų likvidumą arba sukeliant neaiškumą rinkos dalyviams, kuris būtų neproporcingas priemonės naudai.

Jei viena ar daugiau kompetentingų valdžios institucijų ėmėsi priemonės pagal 18, 19, 20 arba 21 straipsnius, EVPRI gali imtis bet kurios šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės, nepateikdama 27 straipsnyje numatytos nuomonės.

4. Prieš nuspręsdama nustatyti arba atnaujinti 1 dalyje nurodytą priemonę, EVPRI konsultuojasi su [Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV)], o prireikus su kitomis atitinkamomis valdžios institucijomis.

5. Prieš nuspręsdama nustatyti arba atnaujinti 1 dalyje nurodytą priemonę, EVPRI praneša susijusioms kompetentingoms valdžios institucijoms apie priemonę, kurią siūlo taikyti. Pranešime pateikiama informacija apie siūlomas priemones, finansinių priemonių ir sandorių, kuriems jos bus taikomos, klasę, tas priemones pagrindžiančias priežastis ir numatomos priemonių taikymo pradžios datą.

6. Pranešama ne vėliau nei likus 24 valandoms iki priemonės taikymo arba atnaujinimo pradžios. Išskirtinėmis aplinkybėmis, kai neįmanoma pranešti prieš 24 valandas, EVPRI gali pranešti vėliau, nei likus 24 valandoms iki numatytos priemonės taikymo pradžios.

7. EVPRI savo interneto svetainėje skelbia pranešimą apie bet kokią sprendimą nustatyti arba atnaujinti bet kurią 1 dalyje nurodytą priemonę. Pranešime pateikiami bent šie duomenys:

- a) nustatytos priemonės, įskaitant sandorių finansines priemones ir klases, kurioms jos taikomos, ir jų trukmę; ir
- b) priežastys, dėl kurių EVPRI mano, kad būtina nustatyti priemones, įskaitant tas priežastis pagrindžiančius įrodymus.

8. Nusprendusi taikyti arba atnaujinti bet kurią 1 dalyje nurodytą priemonę, EVPRI nedelsdama praneša kompetentingoms valdžios institucijoms apie priemones, kurių ėmėsi.

9. Priemonė įsigalioja, kai pranešimas paskelbiamas EVPRI interneto svetainėje arba vėliau, pranešime nurodytu laiku, ir taikoma tik tiems sandoriams, kurie sudaryti po priemonės įsigaliojimo.

10. EVPRI 1 dalyje nurodytas priemones persvarsto periodiškai ir bent kas tris mėnesius. Jei priemonė praėjus tokiam trijų mėnesių laikotarpiui neatnaujinama, jos galiojimas savaime baigiasi. Priemonių atnaujinimui taikomos 2–9 dalys.

11. EVPRI pagal šį straipsnį patvirtinta priemonė yra viršesnė už bet kurias ankstesnes priemones, kurių kompetentinga valdžios institucija ėmėsi pagal 1 skirsnį.“

- ¹³ Reglamento Nr. 236/2012 30 straipsnyje ir 42 straipsnyje Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus; juose apibrėžiami kriterijai ir veiksniai, į kuriuos EVPRI privalo atsižvelgti, nustatydamas kokiais atvejais kyla minėto reglamento 28 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta grėsmė.

- 14 2012 m. liepos 5 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 918/2012, kuriuo papildomos Reglamento Nr. 236/2012 nuostatos, susijusios su apibrėžtimis, grynųjų trumpųjų pozicijų apskaičiavimu, padengtais valstybės kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikėitimo sandoriais, informacijos pranešimo ribomis, likvidumo ribomis apribojimams sustabdyti, dideliu finansinių priemonių vertės sumažėjimu ir neigiamais įvykiais (OL L 274, p. 1), 24 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Taikant [Reglamento Nr. 236/2012] 28 straipsnio 2 dalies a punktą, grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui yra:

- a) grėsmė, susijusi su dideliu finansiniu, pinigų arba biudžeto nestabilumu valstybėje narėje arba valstybės narės finansų sistemoje, kai dėl to kyla didelis pavojus metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui;
 - b) valstybės narės arba viršvalstybinio emitento įsipareigojimų neįvykdymo galimybė;
 - c) didelė žala svarbių finansų emitentų fizinei įrangai, rinkos infrastruktūroms, tarpuskaitys ir atsiskaitymų sistemoms bei priežiūros institucijoms, kai tai gali turėti didelį poveikį tarpvalstybinėms rinkoms, visų pirma, kai tokia žala padaryta dėl gaivalinės nelaimės ar teroristų išpuolio, kai dėl to kyla didelis pavojus metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui;
 - d) didelis sutrikimas mokėjimų sistemoje ar atsiskaitymų procese, visų pirma vykdam tarpbankines operacijas, kai tai sukelia ar gali sukelti svarbius mokėjimų ar atsiskaitymų sutrikimus ar vėlavimą Sąjungos tarpvalstybinėse mokėjimo sistemose, ypač kai dėl to gali būti padarytas neigiamas finansinis ar ekonominis poveikis visai Sąjungos finansų sistemai arba jos daliai.“
- 15 Komisija priėmė 2012 m. birželio 29 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 827/2012, kuriuo nustatomi šie techniniai įgyvendinimo standartai: viešo informacijos apie grynąsias trumpąsias akcijų pozicijas atskleidimo būdų; informacijos apie grynąsias trumpąsias pozicijas, kurią reikia teikti Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, formato; susitarimų, sutarčių ir priemonių, skirtų deramai užtikrinti, kad akcijos arba valstybės skolos finansinės priemonės būtų pateiktos, kai reikės atsiskaityti, tipų ir pagrindinės prekybos akcijomis vietos nustatymo terminų bei laikotarpio pagal Reglamentą Nr. 236/2012 (OL L 251, p. 11).
- 16 Direktyvos 2004/39 I priedo C skirsnyje finansinės priemonės apibrėžiamos taip:
- „1. Perleidžiami vertybiniai popieriai.
 2. Pinigų rinkos priemonės.
 3. Kolektyvinio investavimo subjektų vienetai.
 4. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamomis arba kitomis išvestinėmis priemonėmis, finansiniais indeksais ar finansinėmis priemonėmis, kai atsiskaitant vykdomi barteriniai mainai arba atsiskaitoma pinigais.
 5. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, už kuriuos vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti pinigais (kitais yra įsipareigojimų nevykdymo arba veiklos nutraukimo atveju).
 6. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi ir bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, kai atsiskaitant taikomi barteriniai mainai su sąlyga, kad susitarimai sudaromi reguliuojamoje rinkoje ir (ar) [daugiašalėje prekybos sistemoje (*multilateral trading facility*), (DPS)].

7. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi ir bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su prekėmis, kai atsisikaitant vykdomi barteriniai mainai, nepaminėti C skirsnio 6 punkte, platinami nekomerciniais tikslais ir turintys kitų išvestinių finansinių priemonių požymius, atsižvelgiant į tai, ar, *inter alia*, jais prekiaujama per pripažintus kliringo namus arba jiems taikomi reikalavimai dėl pastovios garantinės įmokos.
 8. Išvestinės priemonės, skirtos perduoti kredito riziką.
 9. Finansiniai susitarimai dėl skirtumų <...>
 10. Pasirinktiniai, būsimieji, keitimosi, būsimieji palūkanų normos susitarimai ir kiti išvestiniai susitarimai, susiję su klimato skirtumais, frachtu, emisijos nuolaidomis ir infliacijos norma arba kitokiais oficialiais ekonominiais veiksniais, už kuriuos privaloma atsiskaityti pinigais arba vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti grynaisiais pinigais (kitais yra išsipareigojimų nevykdymo arba veiklos nutraukimo atveju), taip pat bet kokie kiti išvestiniai susitarimai, susiję su turtu, teisėmis, išsipareigojimais, indeksais ir vienetais, nepaminėti šiame skirsnyje ir turintys kitų išvestinių finansinių priemonių požymius, atsižvelgiant į tai, ar, *inter alia*, jais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ar DPS, per pripažintus kliringo namus arba jiems taikomi reikalavimai dėl pastovios garantinės įmokos.“
- 17 Siekiant užtikrinti gerą EFPIs veikimą 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES buvo iš dalies pakeistos direktyvos 98/26/EB, 2002/87/EB, 2003/6/EB, 2003/41/EB, 2003/71/EB, 2004/39/EB, 2004/109/EB, 2005/60/EB, 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2009/65/EB dėl Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos), Europos priežiūros institucijos (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos) ir Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) įgaliojimų (OL L 331, p. 120).

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 18 Jungtinė Karalystė Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį ir
 - priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį ir
 - priteisti iš Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas.
- 20 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą ieškinį kaip nepagrįstą ir
 - priteisti iš Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas.
- 21 2013 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai ir Komisijai leista įstoti į bylą palaikyti Parlamento ir Tarybos reikalavimų.

Dėl galimo žodinės proceso dalies atnaujinimo

- 22 2013 m. rugsėjo 24 d. laiškais Parlamentas, Taryba ir Komisija nurodė galimybę atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.
- 23 Šiuo klausimu šios trys institucijos nurodė, kad pagrindinis generalinio advokato išvadoje pateiktas argumentas, t. y. klausimas dėl konkrečių įgaliojimų priimti sprendimus EVPRI suteikimo pagal SESV 114 straipsnį, „nebuvo nurodytas nė vienos šalies“, todėl yra „naujas argumentas“, dėl kurio šalys neturėjo galimybės pareikšti nuomonės.
- 24 Tačiau reikia konstatuoti, kad kaip ketvirtąjį pagrindą ieškovė nurodė SESV 114 straipsnio pažeidimą ir kad minėtas argumentas buvo nagrinėtas per posėdį Teisingumo Teisme.
- 25 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į Procedūros reglamento 83 straipsnį nereikia pritarti pateiktam pasiūlymui.

Dėl ieškinio

Pirminė pastaba

- 26 Kalbant apie ieškinio dalyką, reikia pažymėti, kad ieškovė prašo panaikinti tik Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį ir neginčija EVPRI įsteigimo.

Dėl pirmojo pagrindo, pagrįsto principų dėl įgaliojimų delegavimo, įtvirtintų Sprendime „Meroni prieš Vyriausiąją valdybą“, pažeidimu

Šalių argumentai

- 27 Savo pirmajam pagrindui pagrįsti Jungtinė Karalystė pateikia penkis argumentus.
- 28 Pirma, Jungtinė Karalystė teigia, kad EVPRI sprendimas dėl to, ar tenkinami Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 2 dalyje įtvirtinti kriterijai, reiškia „labai didelę diskreciją“. Konkrečiai kalbant, nustatymas, ar yra „grėsmė“ metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui, pats savaime yra „labai subjektyvus sprendimas“. Tuo, kad valstybės narės laikosi skirtingų požiūrių dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo, įrodoma atliktino pasirinkimo laisvė.
- 29 Jungtinė Karalystė mano, kad siekdama nustatyti, ar kompetentingos institucijos ėmėsi priemonių tokiai grėsmei sumažinti, ar priemonių, kuriomis grėsmės tinkamai negalima sumažinti, EVPRI turi priimti sprendimus, kurie gali būti kontroversiški. Priimdama šiuos sprendimus ši įstaiga ištrauktų į tikros ekonominės politikos įgyvendinimą ir būtų įpareigota spręsti įvairių viešųjų interesų konfliktus, priimti vertinamojo pobūdžio sprendimus arba atlikti sudėtingus finansinius vertinimus.
- 30 Antra, Jungtinė Karalystė mano, kad pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalį EVPRI turi didelį pasirinkimą tiek, kiek jis susijęs su viena arba keliomis taikytinomis priemonėmis ir numatytinomis galimomis išimtimis. Šis pasirinkimas daro labai didelę įtaką ekonomikos ir finansų politikos srityje.
- 31 Jungtinė Karalystė patikslina, kad EVPRI turi ypač didelę diskreciją spręsti, kaip atsižvelgti į Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 3 dalyje išvardytus veiksnius. Šiai sprendimų rūšiai reikalinga atsirasiančios reikšmingos įtakos finansų rinkoje, kalbant apie ekonominę politiką, analizę, pavyzdžiui, likvidumo ir

neaiškumo lygio, elementų, kuriais savo ruožtu daroma ilgalaikė įtaka bendram pasitikėjimui rinkose. Tai „iš anksto neapibrėžti esminiai sprendimai“ ir jų negalima laikyti priimtais remiantis nustatytais kriterijais, kuriuos būtų galima objektyviai patikrinti.

- 32 Trečia, Jungtinė Karalystė nurodo, kad rinkdamasi taikytinas priemones EVPRI turi vadovautis Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 3 dalyje išvardytais veiksniais. Tačiau minėti veiksniai apima „labai subjektyvius kriterijus“. Be to, EVPRI turi didelę diskreciją atsižvelgdama į minėtoje nuostatoje įtvirtintus kriterijus. Iš tiesų minėtoje nuostatoje nepatikslinama, kaip turi elgtis EVPRI, jei mano, pavyzdžiui, kad siūloma priimti priemonė gali turėti žalingos įtakos finansų rinkų veiksmingumui ir būtų neproporcinga priemonės naudai.
- 33 Ketvirta, Jungtinė Karalystė teigia, kad net jei priemonės, kurių ėmėsi EVPRI teoriškai yra laikinos, tuo visiškai nepakeičiamas jų esminis pobūdis. Net laikini sandorių finansų rinkose draudimai gali turėti rimtų ilgalaikių padarinių, be kita ko, daryti įtaką ilgalaikių rinkų likvidumui, ir sukelti galimai ilgalaikį poveikį bendram pasitikėjimui šiose rinkose. Iš tiesų 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* (9/56, Rink. p. 9) įtvirtinti principai taikomi tiek nuolatinėms, tiek laikinoms priemonėms.
- 34 Penkta, Jungtinė Karalystė teigia, kad nors Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis turėtų būti aiškinamas taip, kad pagal jį EVPRI neturi politinio pasirinkimo sprendimų dėl makroekonominės politikos forma, jis vis tiek prieštarauja minėtame Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* įtvirtintam principui. Iš tiesų, kaip ir, pavyzdžiui, įstaigos, dėl kurių buvo priimtas šis sprendimas, EVPRI turi didelę diskreciją taikyti nagrinėjamą politiką.
- 35 Parlamentas mano, kad siekiant priimti sprendimus reikia ne politinių svarstymų, bet sudėtingų profesionalių analizių. Iš Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 2 dalies matyti, kad veikimo priemonė leidžiama tik jeigu ja siekiama susidoroti su aiškiai nustatytomis grėsmėmis. Šioms priemonėms, kurių reikia imtis, reikalingas aukštas informacijos ir techninės bei ekonominės kompetencijos lygis. Be to, EVPRI įgaliojimai suteikti tam, kad būtų galima greitai įsikišti ir reaguoti į neišvengiamą grėsmę.
- 36 Parlamentas priduria, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje įtvirtintiems įgaliojimams nustatyti labai tikslūs kriterijai ir ribojimai. Jie įgyvendinami naudojantis profesionalios priežiūros metodu ir praktika, kuriems taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų negalima lyginti su tais, dėl kurių priimtas minėtas Sprendimas *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą*.
- 37 Taryba pažymi, kad priimdama priemones pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį EVPRI neturi jokios diskrecijos bet privalo jas priimti, jei susiklosto tam tikros aplinkybės, t. y. kyla grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui.
- 38 Taryba tvirtina, kad kartu su kita savo veikla, įskaitant ir susijusią su Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsniu, EVPRI turi įgyvendinti tam tikrus vertinimo įgaliojimus tam, kad kvalifikuotų faktines aplinkybes pagal teisės normas. Tokie įgaliojimai vis dėlto yra suderinami su minėtu Sprendimu *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą*. Iš tiesų yra skirtumas tarp šiame sprendime numatytos didelės diskrecijos ir galimybės priimti įgyvendinimo sprendimus susiklosčius konkrečioms faktinėms aplinkybėms.
- 39 Komisija teigia, kad EVPRI suteikti įgaliojimai pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį yra suderinami su Sutartyse įtvirtinta įgaliojimų pusiausvyra, kaip antai ji išaiškinta Teisingumo Teismo. Iš minėto Sprendimo *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą*, be kita ko, matyti, kad nors EAPB sutartyje neminimas įgaliojimų delegavimas, minėtame sprendime nurodytomis sąlygomis institucija gali deleguoti kitai įstaigai ribotus įgaliojimus priimti įgyvendinimo sprendimus, nes tokiu delegavimu iš tiesų neperkeliama atsakomybė taip, kad deleguojančiosios institucijos pasirinkimas pakeičiamas įgaliotosios institucijos pasirinkimu.

- 40 Komisija mano, kad Sąjungos įstaigoms, kaip antai EVPRI, kurioms gali būti patikėti įgaliojimai priimti įgyvendinimo sprendimus, nedraudžiama įvertinti taikytinuose teisės aktuose numatytos faktinės informacijos ir tai reiškia ne pasirinkimą, perteikiantį ekonominę politiką, bet tik techninį vertinimą jų specializacijos srityje. EVPRI pasirinkta priemone turi būti galima užtikrinti metodišką finansų rinkų veikimą ir vientisumą arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Minėto Sprendimo *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* 43, 44 ir 47 lapuose Teisingumo Teismas iš esmės pažymėjo, kad įgaliojimų delegavimo padariniai labai skiriasi pagal tai, ar deleguojami, pirma, aiškiai apibrėžti įgyvendinimo įgaliojimai, kurių naudojimas gali būti griežtai tikrinamas remiantis deleguojančiosios institucijos nustatytais objektyviais kriterijais, ar, antra, „diskrecija, kuri reiškia didelę vertinimo laisvę ir kuria naudojantis iš tiesų gali būti įgyvendinama tikra ekonominė politika“.
- 42 Šiame sprendime Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad pirmos rūšies delegavimu negalima reikšmingai pakeisti padarinių, kuriuos sukelia juo priskirtų įgaliojimų įgyvendinimas, tačiau antros rūšies delegavimu pakeičiant deleguojančiosios institucijos pasirinkimą įgaliotosios institucijos pasirinkimu „tikrai perkeliama atsakomybė“. Byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą*, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Vyriausiosios valdybos įgaliojimų delegavimu konkrečioms įstaigoms 1955 m. kovo 26 d. Sprendimu Nr. 14-55, kuriuo buvo sukurtas finansinis mechanizmas, kuriuo būtų galima užtikrinti nuolatinį bendros rinkos aprūpinimą geležimi (OL 8, p. 685), joms buvo suteikta „diskrecija, kuri reiškė didelę vertinimo laisvę“ ir negalėjo būti laikoma suderinama su „Sutarties reikalavimais“.
- 43 Pažymėtina, kad aptariamos įstaigos, nurodytos minėtame Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą*, buvo įsteigtos pagal privatinę teisę, o EVPRI yra Sąjungos įstaiga, įsteigta jos teisės aktų leidėjo.
- 44 Dėl pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį EVPRI suteiktų įgaliojimų pirmiausia reikia pažymėti, kad šia nuostata minėtai įstaigai nesuteikiama jokia savarankiška kompetencija, kuri viršytų EVPRI reglamente įtvirtintas teisės normas.
- 45 Be to, reikia konstatuoti, kad, skirtingai nei minėtame Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* aptariamoms įstaigoms deleguoti įgaliojimai, Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje nurodytų įgaliojimų įgyvendinimas apribotas įvairių sąlygų ir kriterijų, kurie riboja EVPRI veiklos sritį.
- 46 Iš tiesų, pirma, EVPRI leidžiama imtis Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, tik jei pagal to paties straipsnio 2 dalį minėtomis priemonėmis mažinama grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui ir daromas tarpvalstybinis poveikis. Be to, visoms EVPRI priemonėms taikoma sąlyga, kad jokia kompetentinga nacionalinė institucija nebūtų ėmusi priemonių sumažinti šią grėsmę, arba kad viena ar daugiau šių institucijų ėmėsi priemonių, kuriomis šios grėsmės tinkamai negalima sumažinti.
- 47 Antra, imdamasi Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, EVPRI pagal šio straipsnio 3 dalį turi patikrinti tai, kiek jomis reikšmingai mažinama grėsmė metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui, arba reikšmingai didinamas kompetentingų valdžios institucijų gebėjimas stebėti grėsmę, ar jomis nekeliami rizika, kad bus siekiama rinktis palankesnes reglamentavimo sąlygas, ir nedaromas žalingas poveikis finansų rinkų efektyvumui, įskaitant poveikį, padarytą mažinant tų rinkų likvidumą arba sukeliant neaiškumą rinkos dalyviams, kuris būtų neproporcingas priemonės naudai.
- 48 Remiantis tuo matyti, kad prieš priimdama sprendimą EVPRI turi išnagrinėti daug svarbių veiksnių, nurodytų Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 2 ir 3 dalyse, nes šios sąlygos yra kumuliacinės.

- 49 Be to, dviejų rūšių priemonės, kurių EVPRI gali imtis pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalį, yra griežtai apribotos nurodytosiomis EVPRI reglamento 9 straipsnio 5 dalyje.
- 50 Galiausiai pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 4 ir 5 dalis EVPRI konsultuojasi su ESRV, o prireikus su kitomis atitinkamomis institucijomis ir praneša susijusioms kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms apie priemonę, kurią siūlo taikyti, be kita ko, informaciją apie siūlomą priemonę ir tą priemonę pagrindžiančias priežastis. EVPRI priemonės persvarsto periodiškai ir bent kas tris mėnesius. Taigi EVPRI vertinimo diskrecija yra apribota minėta pareiga konsultuotis ir leidžiamų priemonių, nustatomų remiantis geriausia praktika priežiūros srityje ir atsižvelgiant į pakankamą informaciją ir kurių imamasi siekiant susidoroti su grėsme, dėl kurios reikalinga Sąjungos lygio intervencija, laikinumu.
- 51 EVPRI suteiktų intervencinių įgaliojimų tikslus apibrėžimas taip pat matyti iš Reglamento Nr. 236/2012 30 straipsnio, pagal kurį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal šio reglamento 42 straipsnį; jais nustatomi kriterijai ir veiksniai, į kuriuos kompetentingos valdžios institucijos ir EVPRI privalo atsižvelgti siekdamos nustatyti, ar vyksta neigiami įvykiai arba pokyčiai ir kyla minėto reglamento 28 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta grėsmė.
- 52 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 918/2012 24 straipsnyje dar labiau pažymėtas faktinis techninis vertinimas, kurį turi atlikti EVPRI. Iš tiesų minėto straipsnio 3 dalyje EVPRI intervenciniai įgaliojimai išimtinėmis aplinkybėmis apribojami ypač tiksliai nurodant grėsmės, dėl kurios EVPRI gali įsikišti į finansų rinkas, rūšį.
- 53 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį EVPRI suteikti įgaliojimai yra tiksliai apibrėžti ir jiems gali būti taikoma teisminė kontrolė remiantis deleguojančiosios institucijos nustatytais tikslais. Todėl šie įgaliojimai yra suderinami su minėtame Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* nustatytais reikalavimais.
- 54 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, minėti įgaliojimai nereiškia, kad EVPRI yra suteikta „didelė diskrecija“, nesuderinama su ESV sutartimi, kaip tai suprantama pagal minėtą sprendimą.
- 55 Todėl pirmasis pagrindas atmestinas.

Dėl antrojo pagrindo, pagrįsto Sprendime „Romano“ įtvirtinto principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 56 Jungtinė Karalystė mano, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje EVPRI leidžiama priimti visuotinai taikomus „kvaziįstatymo galią turinčius teisės aktus“ ir kad tokia galimybė prieštarauja 1981 m. gegužės 14 d. Sprendime *Romano* (98/80, Rink. p. 1241) įtvirtintam principui.
- 57 Jungtinė Karalystė teigia, kad skolinų vertybinių popierių pardavimo draudimas turi įtakos visiems asmenims, kurie sudaro sandorių remdamiesi šiuo instrumentu arba šių instrumentų kategorija. Taigi, nors ši priemonė taikoma tik labai apribotai vertybinių popierių grupei, tai yra ne individualus sprendimas arba individualių sprendimų visuma, bet „visuotinai taikoma norminė priemonė“.
- 58 Parlamentą tvirtina, kad įgaliojimas pagal minėtą nuostatą nustatyti draudimus yra apribotas leidžiant intervenciją tik dėl konkrečių finansinių instrumentų. Šia prasme aktai, kuriuos galima priimti, visada bus įgyvendinimo. Atsižvelgiant į šių aktų techninį pobūdį ir į tai, kad jie visada yra laikini, tokie aktai bus vykdomieji sprendimai, net jeigu juose galėtų būti tam tikrų visuotinai taikytinų elementų.

- 59 Parlamentas teigia, kad priemonės, kurių gali imtis EVPRI pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį, negali būti prilygintos „kvaziįstatymo galią turinčioms“ nuostatomis arba „norminio pobūdžio“ aktams, kaip tai suprantama pagal minėtą Sprendimą *Romano*. Kalbant apie visas priemones, kurių galima imtis remiantis šiuo straipsniu, pažymėtina, kad kiti trys elementai atskleidžia EVPRI sprendimų vykdomąjį pobūdį, t. y. techninis aspektas, ketinimas nagrinėjama priemone reaguoti į konkrečią situaciją ir intervencijos laikinumas.
- 60 Taryba nurodo, kad nei minėtame Sprendime *Romano*, nei jokiame vėlesniame sprendime Teisingumo Teismas nevartojo nei „kvaziįstatymo galią turinčių teisės aktų“, nei „visuotinai taikomų aktų“ sąvokų. Taigi minėtas sprendimas turi būti suprantamas kaip draudžiantis suteikti teisės aktų leidybos įgaliojimus kitiems organams nei Sąjungos teisės aktų leidėjas.
- 61 Taryba primena, kad pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį EVPRI turi priimti sprendimą, kai iškyla konkrečių jame apibrėžtų aplinkybių; jame taip pat apibrėžti kriterijai, apibūdinantys šių priemonių turinį. Taigi EVPRI tik įgyvendina Sąjungos teisės aktus, ir minėtoje nuostatoje nurodyti sprendimai yra ne įstatymo galią turintys, bet vykdomieji teisės aktai.
- 62 Komisija paaiškina, kad byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Romano*, atitinkamos įstaigos aktams, nors ir jie būtų buvę visuotinai taikomi, nebuvo galima taikyti teisminės kontrolės. Taigi Teisingumo Teismas teisingai konstatavo, kad šis įgaliojimų priimti norminio pobūdžio teisės aktus suteikimas buvo nesuderinamas su ESV sutartimi.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 63 Siekiant atsakyti į antrąjį pagrindą reikia priminti, kad minėto Sprendimo *Romano* 20 punkte Teisingumo Teismas nurodė, jog tiek iš pirminės teisės dėl Tarybos Komisijai suteiktos kompetencijos įgyvendinti Tarybos priimtas normas, tiek iš [EEB] sutartyje nustatytos teismų sistemos matyti, kad organas, kaip antai aptartas byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, nagrinėtu atveju – administracinė komisija, Tarybos negali būti įgaliotas priimti „norminio pobūdžio aktų“. Anot Teisingumo Teismo, tokio organo sprendimu, net jeigu juo gali būti padedama institucijoms, įpareigotoms taikyti Sąjungos teisę, šios institucijos negali būti įpareigojamos laikytis tam tikrų metodų arba tam tikro išaiškinimo, kai jos taiko Sąjungos normas. Remdamasis tuo Teisingumo Teismas priėjo prie išvados, kad šios administracinės komisijos priimtas ginčijamas sprendimas „nesaistė“ prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo.
- 64 Neginčijama, kad iš Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio matyti, jog griežtai nurodytomis sąlygomis EVPRI pagal šį straipsnį priima visuotinai taikomus aktus. Šiuose aktuose taip pat gali būti normų, skirtų bet kuriam fiziniam arba juridiniam asmeniui, kuris turi konkretų finansinį instrumentą arba konkrečių finansinių instrumentų kategoriją arba vykdo konkrečius finansinius sandorius.
- 65 Tačiau šis konstatavimas nereiškia, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsniu pažeidžiamas minėtame Sprendime *Romano* įtvirtintas principas. Iš tiesų primintina, kad ESV sutartyje įtvirtinta institucinė sistema, ir, be kita ko, SESV 263 straipsnio pirma pastraipa ir SESV 277 straipsniu aiškiai leidžiama Sąjungos organams ir įstaigoms priimti visuotinai taikomus aktus.
- 66 Šiomis aplinkybėmis iš minėto Sprendimo *Romano* negalima daryti išvados, kad deleguojant įgaliojimus instancijai, kaip antai EVPRI, taikomos kitos sąlygos, nei nustatytos minėtame Sprendime *Meroni prieš Vyriausiąją valdybą* ir primintos šio sprendimo 41 ir 42 punktuose.
- 67 Kaip matyti iš pirmojo Jungtinės Karalystės pateikto pagrindo vertinimo, ji neįrodė, kad įgaliojimų delegavimas EVPRI pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį prieštarauja minėtoms sąlygoms, ypač sąlygai, pagal kurią deleguojami gali būti tik tiksliai apibrėžti vykdomieji įgaliojimai.

68 Todėl antrajam pagrindui negalima pritarti.

Dėl trečiojo pagrindo, pagrįsto su SESV 290 ir 291 straipsniais nesuderinamu įgaliojimų delegavimu

Šalių argumentai

- 69 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad SESV 290 ir 291 straipsniuose aiškiai apibrėžtos sąlygos, kuriomis Komisijai gali būti suteikti tam tikri įgaliojimai, todėl Sutartimis Tarybai nepriskirta jokia kompetencija deleguoti įgaliojimus, kaip antai numatytus Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje, Sąjungos įstaigai.
- 70 Jungtinė Karalystė paaiškina, kad bet koks skolintų vertybinių popierių pardavimo draudimas pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalį taikomas visiems asmenims, kurie sudaro sandorių remdamiesi šiuo instrumentu arba šia instrumentų kategorija. Taigi tai yra visuotinai taikoma priemonė, kuri negali būti patikėta tokiai įstaigai.
- 71 Parlamentas nurodo, kad SESV 290 ir 291 straipsniuose, žinoma, nenumatytas įgaliojimų suteikimas Sąjungos įstaigai. Tačiau šiose nuostatose taip pat nenurodyta, kad įgaliojimai, kuriuos galima suteikti tokiai įstaigai, turi būti labiau apriboti, nei buvo prieš įsigaliojant ESV sutarčiai. Taigi tuo, kad Komisija gali vykdyti įgaliojimus pagal minėtus straipsnius, neatimama galimybė suteikti kitų įgaliojimų tokiai įstaigai.
- 72 Parlamentas mano, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas gali suteikti įgaliojimus Sąjungos įstaigai priimti įgyvendinimo priemones srityse, kur reikalingos ypatingos techninės žinios. Tačiau šiais įgaliojimais negalima leisti priimti visuotinai taikomų reguliavimo priemonių, kurios galėtų būti kvalifikuojamos kaip „norminės“ arba dėl kurių reiktų tikros diskrecijos. Tiek, kiek įgaliojimai apibrėžti Sąjungos teisės aktų leidėjo, yra vykdomojo pobūdžio ir pagrįsti profesiniais, techniniais arba moksliniais argumentais, jais nepažeidžiama institucijų pusiausvyra.
- 73 Taryba teigia, kad jokioje Sutarčių nuostatoje konkrečiai nenurodytas įgaliojimų delegavimas Sąjungos įstaigoms. Tačiau tai nereiškia, kad bet koks tokios rūšies Sąjungos teisės aktų leidėjo įgaliojimų suteikimas yra nesuderinamas su SESV 290 ir 291 straipsniais. Iš tiesų priemonių, kurių gali imtis EVPRI pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį, pobūdis visiškai skiriasi nuo aktų, priimtų remiantis minėtomis ESV sutarties nuostatomis.
- 74 Taryba nurodo, kad SESV 290 straipsnyje numatyti tik procedūriniai Komisijai suteiktų įgaliojimų kontrolės reikalavimai tiek, kiek tai susiję su deleguotųjų teisės aktų, „papildančių ir (arba) iš dalies keičiančių neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas“, priėmimu.
- 75 Dėl įgyvendinimo aktų, kurie gali būti priimti remiantis SESV 291 straipsniu, Taryba pažymi, kad šiame straipsnyje nenurodyti jokie procedūriniai reikalavimai, išskyrus Sąjungos teisės aktų leidėjo pareigą priimti nuostatas, susijusias su šiame straipsnyje numatytos kompetencijos įgyvendinimu.
- 76 Komisija nurodo, kad, skirtingai nei SESV 290 straipsnyje reguliuojamų kvaziteisės aktų leidybos įgaliojimų delegavimo atveju, Sutartyse nepatikslinama, nei tai, ar įgyvendinimo įgaliojimai gali būti deleguojami, nei tai, koku mastu jie galėtų būti deleguojami. Dėl įgyvendinimo kompetencijos ESS 17 straipsnyje ir SESV 291 straipsnyje neatmetama galimybė, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas arba Komisija iš esmės galėtų deleguoti tokią kompetenciją „neinstitucinei“ įstaigai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 77 Pirmiausia reikia priminti, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis yra susijęs su įgaliojimų delegavimu ne Komisijai, bet Sąjungos organui arba įstaigai.
- 78 Šiomis aplinkybėmis ir tam, kad būtų atsakyta į trečiąją pagrindą, Teisingumo Teismo prašoma priimti sprendimą dėl klausimo, ar ESV sutarties autoriai SESV 290 ir 291 straipsniuose siekė nustatyti vienintelį teisinį pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima vien Komisijai suteikti tam tikrų deleguotųjų ir vykdymo įgaliojimų, ar Sąjungos teisės aktų leidėjas gali numatyti kitas tokių įgaliojimų delegavimo kitiems Sąjungos organams arba įstaigoms sistemas.
- 79 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad nors tiesa, jog Sutartyse nėra jokios nuostatos, kurioje būtų numatytas kompetencijos suteikimas Sąjungos organams arba įstaigoms, iš kelių ESV sutarties nuostatų matyti, kad tokia galimybė yra.
- 80 Iš tiesų pagal SESV 263 straipsnį tarp Sąjungos organų, kurių atžvilgiu Teisingumo Teismas gali vykdyti teisminę kontrolę, yra Sąjungos „organai“ bei „įstaigos“. Pagal SESV 265 straipsnį jiems taikomos ieškinį dėl neveikimo reglamentuojančios taisyklės. Pagal SESV 267 straipsnį valstybių narių teismai gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl šių įstaigų ir organų aktų galiojimo ir išaiškinimo. Šie aktai taip pat gali būti ginčijami remiantis jų neteisėtumu, kaip numatyta SESV 277 straipsnyje.
- 81 Šie teisminės kontrolės mechanizmai taikomi Sąjungos teisės aktų leidėjo įsteigtiems organams ir įstaigoms, kuriems suteikti įgaliojimai priimti fiziniams arba juridiniams asmenims teisiškai privalomus aktus konkrečiose srityse, kaip antai Europos cheminių medžiagų agentūrai, Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui), Bendrijos augalų veislių tarnybai ir Europos aviacijos saugos agentūrai.
- 82 Kalbant apie nagrinėjamą bylą, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje EVPRI suteikiami tam tikri įgaliojimai priimti sprendimus srityje, kur būtinos specialios profesinės ir techninės žinios.
- 83 Tačiau šis įgaliojimų delegavimas neatitinka jokio iš SESV 290 ir 291 straipsnyje numatytų atvejų.
- 84 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 2–4 punktuose, Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio teisinis pagrindas yra, be kita ko, nustatytas Reglamente Nr. 1092/2010, EVPRI reglamente ir Reglamente Nr. 236/2012. Šie reglamentai sudaro dalį reguliavimo instrumentų, kuriuos Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė tam, kad, atsižvelgiant į tarptautinių finansų rinkų integraciją ir finansų krizių plitimo riziką, Sąjunga galėtų veikti tarptautinio finansinio stabilumo naudai, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1092/2010 7 konstatuojamojoje dalyje.
- 85 Todėl Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis neturi būti vertinamas atskirai. Atvirkščiai, šis straipsnis turi būti suprantamas kaip sudarantis dalį visumos normų, kuriomis siekiama kompetentingoms nacionalinėms institucijoms ir EVPRI suteikti intervencinius įgaliojimus susidoroti su nepalankiais įvykiais, dėl kurių kyla grėsmė Sąjungos finansiniam stabilumui ir pasitikėjimui rinkose. Šiuo tikslu minėtos institucijos turi galėti taikyti tam tikros finansinės vertės skolintų vertybinių popierių pardavimo arba tam tikrų kredito išipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių, arba kitų sandorių sudarymo laikinus apribojimus, kad būtų užkirstas kelias nekontroliuojamam šių instrumentų kainos kritimui. Šios institucijos turi aukštą profesinių žinių lygį ir glaudžiai bendradarbiauja siekdamos Sąjungos finansinio stabilumo tikslo.
- 86 Todėl Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis ir kiti pirma nurodyti reguliavimo instrumentai, priimti šioje srityje, negali būti laikomi tokiais, dėl kurių būtų galima abejoti SESV 290 ir 291 straipsniuose numatyta delegavimo tvarka.

87 Darytina išvada, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, pagrįsto SESV 114 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

- 88 Jungtinė Karalystė mano, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsniu nesiekama leisti EVPRI priimti individualiai taikomas priemonės, skirtas fiziniams arba juridiniams asmenims. Atvirkščiai, pagal šią nuostatą gali būti priimanamos visuotinai taikomos priemonės.
- 89 Jungtinė Karalystė mano, kad jei vis dėlto turėtų būti laikoma, jog minėto reglamento 28 straipsniu EVPRI leidžiama priimti fiziniams arba juridiniams asmenims skirtus sprendimus, šis straipsnis viršytų įgaliojimus, numatytus SESV 114 straipsnyje. Šioje nuostatoje Sąjungos teisės aktų leidėjas neįgaliojamas priimti individualiu sprendimų, kurie nėra visuotinai taikomi, taip pat neleidžiama deleguoti Komisijai arba Sąjungos įstaigai įgaliojimo priimti tokius sprendimus.
- 90 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad finansinėms institucijoms skirti sprendimai, kuriais panaikinami kompetentingų nacionalinių institucijų priimti sprendimai, negali būti laikomi suderinimo priemonėmis pagal SESV 114 straipsnį. Atvirkščiai, tokie individualūs sprendimai yra tiesioginis Sąjungos įstaigos nustatytas reguliavimas, skirtas valstybių narių teisės subjektams.
- 91 Parlamentas nurodo, kad „suderinimo“ sąvoka, kaip tai suprantama pagal SESV 114 straipsnį, apima įgaliojimą prireikus priimti individualiai taikomas priemonės. Be to, Sąjunga yra įgaliota sukurti įstaigas ir joms patikėti vaidmenį taikant šią nuostatą, jei tai atitinka teisinį reglamentavimą, kuriuo derinamos nuostatos dėl vidaus rinkos.
- 92 Parlamentas pažymi, kad EVPRI suteikta galimos intervencijos į Sąjungos finansinę rinką galimybė yra susijusi su atveju, kai veiksmai nacionaliniu lygmeniu yra nepakankami arba netinkami. Pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį priimtomis priemonėmis siekiama suderintai užkirsti kelią grėsmėi, susijusiai su skolintų vertybinių popierių pardavimu, ir užtikrinti metodišką vidaus rinkos veikimą.
- 93 Taryba nurodo, kad SESV 114 straipsnis gali būti teisinis pagrindas įgalinti EVPRI priimti individualiai taikomas priemonės. Iš tiesų šiuo straipsniu Sąjungos teisės aktų leidėjui, atsižvelgiant į derintinos srities bendrą kontekstą ir ypatingas aplinkybes, suteikiama diskrecija parinkti derinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kur būdingi kompleksiniai techniniai ypatumai.
- 94 Taryba pažymi, kad priemonėmis, kurių gali imtis EVPRI pagal Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnį, siekiama mažinti grėsmę metodiškam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui. Minėtame 28 straipsnyje nustatyta, kad EVPRI priima intervencines priemones tik jei grėsmė turi tarpvalstybinį poveikį ir nebuvo priimta jokia nacionalinė priemonė arba ji buvo nepakankama.
- 95 Komisija nurodo, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnio 1 dalyje pateikiama nuoroda į EVPRI reglamento 9 straipsnio 5 dalį, kurioje nustatytomis aplinkybėmis jai leidžiama uždrausti arba apriboti tam tikrą finansinę veiklą, ir šis reglamentas buvo taip pat priimtas remiantis SESV 114 straipsniu. Todėl būtų sunku manyti, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis galėtų būti laikomas viršijančiu SESV 114 straipsnyje Sąjungos teisės aktų leidėjui nustatytus įgaliojimus.

- 96 Komisija paaiškina, kad minėto reglamento 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos priemonės neturi būti nagrinėjamos atskirai; jos turi būti vertinamos kartu su kitomis nuostatomis, kuriomis reguliuojama skolintų vertybinių popierių pardavimo kontrolė. Taigi EVPRI užduotys yra glaudžiai susijusios su normomis, kuriomis siekiama derinti skirtingas nacionalines nuostatas šioje srityje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 97 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės ketvirtasis pagrindas yra pateiktas tik tuo atveju, jei Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis turėtų būti aiškinamas taip, kad juo leidžiama EVPRI priimti individualaus pobūdžio sprendimus, skirtus fiziniams arba juridiniams asmenims.
- 98 Nors, kaip matyti iš šio sprendimo 64 punkto, neginčijama, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje EVPRI įgaliojama griežtai nurodytomis sąlygomis pagal šį straipsnį priimti visuotinai taikomus aktus, vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad jai remiantis šiame straipsnyje įtvirtintais įgaliojimais gali reikėti priimti ir sprendimus, skirtus konkrečioms fiziniams arba juridiniams asmenims.
- 99 Siekdamas atsakyti į ketvirtąjį pagrindą Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą dėl klausimo, ar Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje nustatyta intervencijos tvarka patenka į SESV 114 straipsnio taikymo sritį.
- 100 Kalbant apie šio SESV 114 straipsnio apimtį, reikia priminti, kad šiuo teisiniu pagrindu priimtas įstatymo galią turintis teisės aktas, turi, pirma, apimti priemones, skirtas valstybių narių įstatymams ir kitoms teisės aktų nuostatoms suderinti, ir, antra, juo turi būti siekiama, kad būtų sukurta ir veiktų vidaus rinka.
- 101 Todėl reikia nagrinėti, ar Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnis atitinka šias dvi sąlygas.
- 102 Pirma, žodžių junginiu „priemonės, skirtos suderinti“ ESV sutarties autoriai, atsižvelgdami į suderintinos srities bendrą kontekstą ir ypatingas aplinkybes, norėjo Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikti diskreciją parinkti taikytiną suderinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kurioms būdingi sudėtingi techniniai ypatumai (žr. 2005 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-66/04, Rink. p. I-10553, 45 punktą).
- 103 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas patikslino, kad šia diskrecija galima naudotis, pavyzdžiui, siekiant pasirinkti tinkamiausią suderinimo techniką, kai numatomam suderinimui reikia ypatingų techninių ir specializuotų tyrimų ir atsižvelgimo į konkrečios srities raidą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* 46 punktą).
- 104 Be to, 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* (C-217/04, Rink. p. I-3771) 44 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad, Sąjungos teisės aktų leidėjo manymu, gali pasirodyti esant būtina įsteigti Sąjungos įstaigą, padedančią įgyvendinti suderinimą.
- 105 Todėl Sąjungos teisės aktų leidėjas, pasirinkdamas suderinimo techniką ir atsižvelgdamas į turimą diskreciją dėl SESV 114 straipsnyje nustatytų priemonių, gali deleguoti Sąjungos organui arba įstaigai įgaliojimus įgyvendinti siekiamą suderinimą. Taip būtų yra tuo atveju, kai priemonės, kurių reikia imtis, turi būti pagrįstos konkrečiomis profesinėmis ir techninėmis žiniomis ir tokios įstaigos galimybe reaguoti.
- 106 Ieškovė nurodo, be kita ko, kad SESV 114 straipsnis negali būti teisinis pagrindas priimti privatiems asmenims teisiškai privalomus aktus, tačiau reikia priminti, jog 1994 m. rugpjūčio 9 d. Sprendimo *Vokietija prieš Tarybą* (C-359/92, Rink. p. I-3681) 37 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad įmanoma, jog tam tikrose srityse rinkos vientisumui užtikrinti nepakanka suderinti vien visuotinai

taikomų normų. Todėl sąvoka „priemonės, skirtos suderinti“ turi būti aiškinama kaip apimanti Sąjungos teisės aktų leidėjo įgaliojimus įtvirtinti priemones, susijusias su nustatytais produktais arba produktų kategorija, ir prireikus individualiai taikomas priemones, susijusias su šiais produktais.

- 107 Šiuo klausimu minėto 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* 44 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad remiantis SESV 114 straipsnio tekstu negalima daryti išvados, jog Sąjungos teisės aktų leidėjo priimtose priemonės pagal šį straipsnį turi būti skirtos tik valstybėms narėms.
- 108 Reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsniu Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, esant grėsmei metodiskam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos stabilumui, numatyti tinkamą mechanizmą, kuriuo remiantis būtų galima kaip paskutinę išeitį ir labai specifinėmis sąlygomis priimti visoje Sąjungoje taikytinas priemones, prireikus priimamas sprendimų, skirtų tam tikriems minėtų rinkų dalyviams, forma.
- 109 Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 236/2012 1 konstatuojamosios dalies matyti, kad kai kurių valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos priėmė skubias priemones, siekdamas apriboti arba uždrausti kai kurių arba visų skolintų vertybinių popierių pardavimą dėl grėsmės finansų įstaigų gyvybingumui ir dėl to atsirasiančio sisteminio pavojaus. Be to, šioje nuostatoje patikslinama, kad valstybės narės patvirtino skirtingas priemones, nes Sąjunga neturi konkrečios bendros reguliavimo sistemos, taikytinos sprendžiant skolintų vertybinių popierių pardavimo problemas.
- 110 Reglamento Nr. 236/2012 3 konstatuojamojoje dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas patikslino, kad tikslinga ir būtina pateikti šio reglamento taisyklės teisės akto forma, siekiant užtikrinti, kad nuostatos, kuriomis tiesiogiai nustatomi įpareigojimai privačioms šalims pateikti ir atskleisti informaciją apie grynąsias trumpąsias pozicijas, susijusias su tam tikromis priemonėmis ir nesutartų pasiskolinti vertybinių popierių pardavimu, būtų vienodai taikomos visoje Sąjungoje. Reglamento reikia ir norint suteikti EVPRI įgaliojimus koordinuoti kompetentingų valdžios institucijų priemones arba pačiai imtis priemonių aptariamoje srityje.
- 111 Be to, Reglamento Nr. 236/2012 5 konstatuojamojoje dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas pažymėjo, kad siekiant panaikinti dabartinį nenuoseklumą, kai kelios valstybės narės ėmėsi skirtingų priemonių, ir apriboti kompetentingų valdžios institucijų galimybę imtis skirtingų priemonių, svarbu suderinti priemones kovai prieš riziką, kylančią dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių.
- 112 Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsniu iš tiesų siekiama suderinti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su tam tikrų vertybinių popierių priežiūra ir tam tikrų komercinių sandorių dėl šių vertybinių popierių, t. y. grynųjų trumpųjų pozicijų, susijusių su konkrečia finansine priemone arba finansinių priemonių klase, kontrole susiklosčius nustatytoms situacijoms.
- 113 Antra, kalbant apie SESV 114 straipsnyje nustatytą sąlygą, pagal kurią Sąjungos teisės akto leidėjo suderinimo priemonėmis turi būti siekiama, kad būtų sukurta ir veiktų vidaus rinka, reikia priminti, kad minėto 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* 42 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, jog šis straipsnis, kaip teisinis pagrindas, yra naudojamas tik tuo atveju, kai iš teisės akto objektyviai ir iš tikrųjų išplaukia, kad jis skirtas vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygoms pagerinti.
- 114 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 236/2012 2 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad juo siekiama užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, gerinti jos, ypač finansų rinkų, veikimo sąlygas. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas manė, kad reikėtų nustatyti bendrą su skolintų vertybinių popierių pardavimu ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriais susijusių reikalavimų ir įgaliojimų reguliavimo sistemą ir užtikrinti geresnį valstybių narių veiklos koordinavimą ir

nuoseklumą, kai reikia imtis priemonių išskirtinėmis aplinkybėmis. Todėl šiuos sandorius reguliuojančių taisyklių derinimu siekiama išvengti tinkamo vidaus rinkos veikimo kliūčių ir tolesnio valstybių narių skirtingų priemonių taikymo.

- 115 Reikia pridurti, kad pagal minėto reglamento 33 konstatuojamąją dalį, nors kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos dažnai turi geriausias galimybes stebėti ir sparčiai reaguoti į neigiamą įvykį, EVPRI taip pat turėtų turėti įgaliojimus imtis priemonių, kai skolintų vertybinių popierių pardavimas ir kita susijusi veikla kelia grėsmę tinkamam finansų rinkų veikimui ir vientisumui arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, kai tai gali turėti tarpvalstybinį poveikį ir kompetentingos valdžios institucijos nesiima pakankamų šios grėsmės mažinimo priemonių.
- 116 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 236/2012 28 straipsnyje numatyti įgaliojimai iš tiesų yra skirti gerinti vidaus rinkos, ypač finansų srityje, sukūrimo ir veikimo sąlygas.
- 117 Iš išdėstytų svarstymų matyti, kad minėto reglamento 28 straipsnis atitinka SESV 114 straipsnyje nustatytas dvi sąlygas. Taigi šis straipsnis yra tinkamas šio 28 straipsnio teisinis pagrindas.
- 118 Todėl ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.
- 119 Iš visų išdėstytų svarstymų matyti, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 120 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi atsakovai prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Jungtinės Karalystės ir ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika ir Komisija, įstojusios į bylą palaikyti atsakovų reikalavimus, pagal minėto reglamento 140 straipsnio 1 dalį pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika ir Komisija pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.